

Міністерство освіти і науки України
Навчально-науковий інститут фінансів, економіки, управління та права
Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(Україна)

Варненський вільний університет Чорноризця Храбра (Болгарія)
Гентський університет (Бельгія)

Сучавський університет ім. Стефана чел Маре (Румунія)

Міжнародний науково-освітній та навчальний центр (Естонія)

Київський національний університет імені Тараса Шевченка (Україна)

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна (Україна)

Київський національний університет будівництва і архітектури (Україна)

Сумський державний університет (Україна)

Сумський національний аграрний університет (Україна)

Національний університет «Запорізька політехніка» (Україна)

Державна установа

«Інститут економіки та прогнозування НАН України» (Україна)

Державна установа

«Інститут демографії та проблем якості життя НАН України» (Україна)

Державна податкова інспекція у м. Полтава Головного управління Державної
податкової служби у Полтавській області (Україна)

Полтавське територіальне відділення Всеукраїнської професійної громадської
організації «Спілка аудиторів України» (Україна)

Торгово-промислова палата України (Україна)

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА
ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА

ЗБІРНИК

II Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції
«СТАЛИЙ РОЗВИТОК: ВИКЛИКИ ТА ЗАГРОЗИ В
УМОВАХ СУЧАСНИХ РЕАЛІЙ»

With the support of the
Erasmus+ Programme
of the European Union

06 червня 2024 року

ПОЛТАВА

шляхом більш широкого поширення інформації про зміни; надання змінам якомога більш прийняттого характеру; демонстрацію зацікавленості вищого керівництва у змінах. Заключним етапом у процесі управління змінами є оцінювання змін, яке повинно бути спрямоване на аналіз кінцевих результатів діяльності окремих відділів та організації загалом. Ефективне управління змінами є одним зі складних, але водночас необхідних завдань менеджменту. Таким чином, управління змінами на вітчизняних підприємствах більшою мірою орієнтоване не на вирішення існуючих проблем, а на використання наявних можливостей і переваг підприємства.

Інакше кажучи, управління організаційними змінами має здійснюватися на засадах адаптивного підходу, який передбачає використання як бази організаційних змін існуючого потенціалу підприємства та виявлення його незадіяних резервів.

Список використаних джерел

1. Адієс І. К. Управління змінами / пер. з англ. Т. Семігіна. Київ : Book Chef, 2018. 640 с.
2. Боровик М. В., Бубирьов Є. А. Формування системи управління організаційними змінами. *Інфраструктура ринку*. 2021. Вип. 61. С. 66–70. URL: http://www.market-infr.od.ua/journals/2021/61_2021/14.pdf

УДК 338.45

Лагугін М.М., Суденко О.І., магістранти
Науковий керівник – Гришко В.В., д.е.н., професор
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

ПРАКТИКА РЕАЛІЗАЦІЇ ЦІЛІ 12 СТАЛОГО РОЗВИТКУ «ВІДПОВІДАЛЬНЕ СПОЖИВАННЯ ТА ВИРОБНИЦТВО» В УКРАЇНІ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ

Стрімкий розвиток цифрових технологій відкрив нові можливості для сучасного суспільства. Водночас з допомогою даних, які генерують люди, коли їх використовують науковці отримують підтвердження, що діяльність людини здійснює надзвичайний тиск на планету. Останніми десятиліттями науковці досліджували причини планетарних криз: кліматичної, природи та біорізноманіття, а також кризу забруднення та відходів.

Спільним знаменником для цих криз є нестабільне виробництво та споживання, що призводить до радикальних змін у кліматі, забрудненні навколишнього середовища та значному зниженні рівня суспільного здоров'я, зростанні кількості захворювань, що пов'язані із зміною на генетичному рівні. Невпинне вилучення ресурсів (нафти, газу, мінералів тощо) призводить до зростання інтенсивності природних катаклізмів, радикальній зміні біорізноманіття на певних територіях, виснаженню та деградації територій, що обумовлює зростання міграції та потреби у переміщенні виробничих потужностей. Так, щохвилини людство продукує близько 3825 тонн твердих побутових відходів (ТПВ), а за рік їх накопичується понад 2 млрд тонн. За прогнозами ООН, до 2050 року частка населення світу, що живе в містах, зросте до 80% з 55% у 2022-му. Оскільки більшість побутових відходів утворюється саме в муніципалітетах, то зросте і їх кількість – за 30 років щороку накопичуватиметься 3,4 млрд тонн. Тобто нинішній показник зросте на 70%[1]. Тому, щоб вирішити ці проблеми, які є актуальними не одне десятиліття, були розроблені Цілі сталого розвитку до 2030, які включають відповідальне виробництво та споживання.

Дана ціль включає 11 завдань та 14 показників. Зокрема, в Україні дана ціль включає наступні завдання: зменшити ресурсоемність економіки, зменшити втрати продовольства у виробничо-збутових ланцюгах, забезпечити стале використання хімічних речовин на основі інноваційних технологій та виробництв, зменшити обсяг утворення відходів і збільшити

обсяг їх переробки та повторного використання на основі інноваційних технологій та виробництв [2]. Зокрема, для України, де проблема утворення доходів є дуже гострою, адже вони не тільки забруднюють території, знищують біорізноманіття, але і призводять до нерационального використання корисних копалин та ресурсів. Тоді, як у 2022 році глобальний світовий ринок відходів оцінювався в 1,3 трлн дол. За прогнозами, до 2030 року він демонструватиме щорічне зростання на 5,4% і таким чином вийде на рівень 1,96 трлн дол. Отже, цей ринок буде дуже привабливим для інвестицій у майбутньому. І це необхідно враховувати під час впорядкування правил поводження зі сміттям [1].

Тому в сучасних умовах потрібно враховувати, що сміття є одним із економічних ресурсів, який має потенціал для різних галузей економіки. Так, залишки їжі, папір, скло, пластик, вироби з металу та дерева, дрібне будівельне сміття і таке інше мають великий енергетичний потенціал у вигляді тепла, електроенергії, альтернативних видів палива, наприклад, біогазу. Зокрема, це і збір метану зі звалищ, і термічна обробка відходів на сміттєспалювальних заводах, і переробка, і виробництво палива з відходів.

Таким чином, переробка та утилізація сміття дозволить не тільки вирішити хоча б частково проблему відповідального споживання та виробництва, але і відкрити потенційні можливості для ринку енергетики України та сприятиме підвищенню рівню енергетичної безпеки.

Список використаних джерел

1. Як організувати виробництво енергії з відходів? URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2023/10/4/705056/>
2. Цілі сталого розвитку України. URL: <https://sdg.ukrstat.gov.ua/uk/12/>

УДК 330.322

Марченко О.В., к.е.н., доцент; Туник Д.Б., студентка
*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрі Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

СУЧАСНИЙ СТАН ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Сучасний стан інвестиційної діяльності підприємств в Україні є складним в контексті постійних змін у політичному, економічному та соціальному середовищі країни, а також тривалістю повномасштабної війни. Наша країна пройшла значний шлях у розвитку своєї інвестиційної інфраструктури, однак існують виклики, які потребують уваги та вирішення для подальшого стимулювання інвестиційної активності підприємств.

Один із важливих аспектів є політична стабільність та прозорість управління, що впливає на довіру інвесторів до українського ринку. Останні роки до початку повномасштабної війни були позначені певними покращеннями у цій сфері, але війна породила високий рівень невизначеності та нових ризиків. Для інвесторів важливо мати гарантії щодо захисту їх прав та інтересів у разі вкладення коштів в українські підприємства.

Економічна ситуація в країні також має значний вплив на інвестиційну активність. Україна має проблеми з бюджетним дефіцитом, високим рівнем корупції та нестабільністю валютного курсу впливають на рішення інвесторів. Проте, уряд веде політику стимулювання інвестицій, шляхом впровадження реформ у сфері оподаткування, спрощення ведення бізнесу та покращення умов для інвестування.

Крім того, важливим фактором є розвиток інфраструктури та ключових галузей економіки. Україна має значний потенціал у сільському господарстві, виробництві енергії з альтернативних джерел, інформаційних технологіях та інших секторах. Інвестори можуть знаходити привабливі можливості для вкладень в ці галузі, що сприятиме не лише розвитку підприємств, але й усього економічного середовища країни.